

i hvert fald efter vores opfattelse rigtige synspunkter, vi har fået fra den side.

Med de bemærkninger vil jeg så sige, at vi støtter lovforslaget som grundprincip. Der kan være nogle ting, vi godt lige vil kigge nærmere på, men vi mener, det er rigtigt, at man, til trods for at vi er meget varme tilhængere af offentlighed i forvaltningen og kendskab til tingene, også siger, at der er ting og sager, som offentligheden ikke har interesse i, og at der også er andre hensyn, nemlig til de ansatte, at tage.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi med interesse læst dette lovforslag, og jeg skal henvise til de bemærkninger, vi havde til forslaget, da det blev fremsat første gang før folketingsvalget.

I Dansk Folkeparti er vi grundlæggende tilhængere af, at der skal være stor åbenhed i forvaltningen, og vi mener, det kan være et problematisk signal, man sender med dette lovforslag, fordi det dybest set går ud på at indskrænke den åbenhed, som vi ellers gerne vil have i Danmark. Derfor er vi skeptiske over for dele af forslaget, og det er noget, vi vil komme nærmere ind på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan nævne en enkelt ting, som vi synes har været problematisk, og det er, at der er mange af de socialdemokratiske borgmestre, der har henvendt sig om disse her ting, som tilsyneladende ikke selv har kendt grundlaget for det her og derfor har råbt op om, at der nu skulle ske en masse ændringer. Men mange af de ændringer, de gerne vil have, behøves ikke, for loven var simpelt hen anderledes, end de havde forestillet sig. Så vi er ikke umiddelbart tilhængere af, at man her farer frem med bål og brand.

På den anden side mener vi også, at der kan være problemer for ansatte i de offentlige forvaltninger. Der kan være problemer, hvis der er personer, som opsøger de ansatte på deres privatadresser, fordi de kan få dem udleveret, og her er vi enige i, at det ikke er tanken med åbenhed i forvaltningen, at man skal kunne blive opsøgt på sin hjemadresse af personer, der er interesseret i det.

På samme måde er det også interessant, at man opererer med muligheden for, at der kan søges aktindsigt i en hel række personers sager i kommunen. Fordi f.eks. en rådhusbetjent har bragt en sag fra det ene sted til det andet, har han jo ikke nødvendigvis nogen andel i en eventuel dårlig sagsbehandling.

Der er vigtige ting i dette lovforslag, men vi er nervøse for det signal, vi sender, nemlig at vi vil indskrænke åbenheden i den offentlige forvaltning, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet se meget interesseret og skeptisk på dele af forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Ligesom da ministeren fremsatte lovforslaget første gang, kan CD også nu fuldt ud støtte det. Det kan altså ikke være rimeligt, at offentligt ansatte skal føle sig truet i en eller anden sag, fordi berørte borgere kræver aktindsigt i sagsbehandlerens personlige forhold. Værst er det måske i virkeligheden for fængselsfunktionærerne, hvor aktindsigt i masser af tilfælde har været brugt af indsatte til at presse eller direkte true fængselsfunktionærerne.

CD ser gerne, at beskyttelsen af de offentligt ansatte gøres endnu bredere, uden at det går ud over borgernes mulighed for at få aktindsigt.

I CD kunne vi godt tænke os under udvalgsbehandlingen at foreslå, at der indføres krav om, at en offentligt ansat automatisk bliver orienteret om, hvem der har søgt aktindsigt i den pågældendes personalemappe, og om, hvilke oplysninger der er blevet udleveret. Vi synes ikke, det er rimeligt, at aktindsigten skal være en gratis fornøjelse for borgerne. Kommunikationen må også gå den anden vej rundt.

Men vi er altså positive, og vi støtter lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

I Danmark og i de øvrige nordiske lande roser vi os meget af åbenheden i vores offentlige system. Vi roser os meget af offentlighed i forvaltningen og af, at enhver borger kan gå hen og få at vide, hvad det er for oplysninger, det offentlige har om ham, ligesom der også er mulighed for at få at vide, hvad det er for personer, som behandler hans sag.

Men offentligheden har en bagside, og det har den, at de personer, om hvem der ønskes oplysninger, kan føle deres privatliv gået for nær.

Dette lovforslag er et ønske om at tilgodese den balance, der er mellem hensynet til offentligheden og hensynet til privatlivets fred for de personer, om hvem der ønskes oplysninger.

Principielt er vi selvfølgelig ikke begejstret for, at man indskrænker offentlighedens adgang til oplysninger. På den anden side kan vi godt se, det er nødvendigt, at der tages visse